

Mál nr. 265/2006

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A**

**Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu er maður varð fyrir bifreið á
Smárahvammsvegi í Kópavogi þann 6.4.2006.**

Gögn.

1. Málskot, móttekið 13.12.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 2.1.2007, ásamt fylgigögnum.
3. Bréf lögmanns G, dags. 16.1.2007.

Málsatvik.

Bifreiðinni A í eigu M var ekið norður Smárahvammsveg. Sunnan við gatnamót Hlíðasmára var vörubifreið lagt við eystri brún Smárahvammsvegs. Gul blikkandi ljós loguðu á þaki hennar. Um það leyti sem A var ekið fram með vörubifreiðinni stökk karlmaður, G, af palli vörubifreiðarinnar niður á götuna. Varð vinstri fótur G undir hægra afturhjól A. Bjart var af degi, skýjað og þurr færi, þegar slysið varð.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á litlum hraða, séð vörubifreiðina í vegkantinum og G uppi á pallinum. Er hann hafi verið við hlið hennar hafi hann orðið þess var að hann ók yfir eitthvað. Hélt hann í fyrstu að hann hafi ekið yfir stein, en svo áttað sig á að það hafi verið G og þá stöðvað. Kvaðst ökumaðurinn ekki hafa séð neinn né orðið var við neinn mann þarna. Slysið hafi orðið það aftarlega við A að hann hafi ekki átt möguleika á að sjá mann sem hafi lent undir hægra afturhjólina.

G kvaðst hafa verið uppi á palli vörubifreiðarinnar og unnið við að taka umferðarmerki af pallinum. Hann hafi svo stokkið niður af pallinum og þá hafi verið ekið yfir fótinn. Í viðbótarskýrslu sem tekin var af G kveðst hann hafa komið niður af pallinum rétt upp við bifreiðina, snúið sér við og gengið nokkur skref áfram, þegar ekið var á hann og slysið varð.

Vitni kvaðst hafa ekið á eftir A, þó þannig að ein bifreið hafi verið á milli. Hafi hann tekið eftir G uppi á palli vörubifreiðarinnar. Allt í einu hafi hann séð G stökkva af pallinum og út í umferðina.

Málskot M verður að skilja svo að hann vilji fá úr því skorið hvort líkamstjón G skuli bætast úr lögboðinni ábyrgðartryggingu A, en hann kveðst hafna alfarið allri sök í málinu. A var vátryggð hjá vátryggingafélaginu X.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Samkvæmt 2. mgr. sömu gr. má lækka eða fella niður bætur fyrir líkamstjón eða missi framfæranda, ef sá sem varð fyrir tjóni eða lést var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. ufl. ber skráður eða skráningarskyldur eigandi (umráðamaður) vélknúns ökutækis ábyrgð á því og er fébótaskyldur skv. 88. gr. Samkvæmt þeim lagaákvæðum, sem hér hafa verið nefnd, hvílir ströng bótaábyrgð á M, sem eiganda A, á líkamstjóni sem hlýst af notkun ökutækisins. Skiptir í því

sambandi ekki máli þótt ökumanni bifreiðarinnar verði ekki kennt um tjónið. Bætur verða því aðeins lækkaðar eða felldar niður að sá sem fyrir líkamstjóninu varð hafi verið meðvaldur að því af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Greiðsla á bótakröfu vegna tjóns, sem hlýst af notkun ökutækisins, skal svo vera tryggð með ábyrgðartryggingu m.a. hjá vátryggingafélagi sem hefur starfsleyfi til að taka að sér ábyrgðartryggingu vélknúinna ökutækja, sbr. a. lið 1. mgr. 91. gr. ufl. með síðari breytingum.

A var á ferð um Smárahvammsveg þegar G varð fyrir henni. Ekki þarf um það að deila að G varð fyrir líkamstjóni sem hlaut af notkun A. M ber því ábyrgð á líkamstjóninu og það skal bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá X, nema sannað teljist að G hafi verið meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, en einungis við þær kringumstæður má, eins og áður getur, lækka bæturnar eða fella niður.

Fyrir liggur í málinu að G stökk niður af palli bifreiðarinnar út á götuna í þann mund sem A kom aðvífandi. Hann gætti því ekki að umferð ökutækja á þann hátt sem af honum mátti krefjast. Sýndi hann nokkuð gáleysi með háttsemi sinni. Af gögnum málsins verður á hinn bóginn ekki fullyrt að hann hafi beinlínis vitað af ferðum A áður en hann stökk niður af pallinum. Að öllu athuguðu þykir ekki nægilega sannað að háttsemi G verði virt sem stórkostlegt gáleysi í skilningi fyrrgreinds ákvæðis 2. mgr. 88. gr. ufl. Eru því ekki fyrir hendi lagaskilyrði til að skerða rétt G til bóta og ber því að bæta tjón hans að fullu úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Niðurstaða.

Réttur G til bóta úr ábyrgðartryggingu A skerðist ekki.

Reykjavík, 30. janúar 2007.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.